

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1833/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izjaviteljice i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom FUZIJA d.o.o. u stečaju, OIB 25634324027, Split, Bilice II 46C, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika Odvjetničkog društva Mijoč & Bakić d.o.o., OIB 23346920127, iz Splita, Velebitska 75, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-410/2023-89 od 28. ožujka 2025., u sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2025.

riješio je

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika Odvjetničko društvo Mijoč & Bakić d.o.o., iz Splita i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-410/2023-89 od 28. ožujka 2025. te se predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Pobijanim je rješenjem odbijen prijedlog žalitelja kao stečajnog vjerovnika za ukidanje skupštinske odluke od 20. ožujka 2025. koja glasi:

„Upućuje se stečajni upravitelj u sudskim postupcima poslovni broj P-482/2024, P-483/2024, P-478/2024, P-462/2024, P477/2024 i P-479/2024 i postupku povodom prigovora na rješenje o ovrsi protiv tuženika Fuzija-projekt d.o.o. (VPS: 315.429,21 koji se vode pred Trgovačkim sudom u Splitu te u upravnom sporu poslovni broj Us I-2931/2023 koji se vodi pri Upravnom sudu u Splitu sam zastupati stečajnog dužnika“.

2. Sud obrazlaže da je odluku donio primjenom odredbe čl. 108. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; u daljnjem tekstu: SZ) ocjenjujući da citirana odluka nije protivna zajedničkom interesu vjerovnika, koji interes sud definira kao namirenje tražbina stečajnih vjerovnika iz

stečajne mase u što većem iznosu, sukladno kojem cilju stečajni vjerovnici trebaju donositi odluke koje idu u korist povećanja stečajne mase. Predmetna odluka prema shvaćanju suda nije protivna zajedničkom interesu svih vjerovnika, jer je odredbom čl. 88. st. 1. SZ-a propisano da stečajni upravitelj ima prava i obveze tijela dužnika, pravne osobe, da zastupa dužnika, a izdavanje punomoći odvjetniku za zastupanje dužnika Stečajni zakon smatra radnjom od posebne važnosti, kako je to propisano odredbom čl. 230. SZ-a, o čemu odluku donosi skupština vjerovnika sukladno odredbi čl. 107. st. 1. t. 6. SZ-a pa takva odluka ovisi isključivo o volji stečajnih vjerovnika i sud nije ovlašten ispitivati je li opravdano uskraćivanje stečajnom upravitelju angažirati odvjetnika. U konkretnom slučaju sud smatra da je odlučna okolnost ima li stečajni upravitelj dovoljno stručnih znanja kvalitetno zastupati dužnika, a ne pojedinačna ekonomska korist ili šteta bilo kojeg od stečajnih vjerovnika te je odlučno bi li zastupanje dužnika u navedenim postupcima za stečajnog upravitelja bilo otegotno u tolikoj mjeri da bi mogao utjecati na kvalitetu obavljanja radnji u ovom stečajnom postupku. Sud ne prihvaća navode stečajnog upravitelja o tome da bi zastupanje dužnika po stečajnom upravitelju, koji je ujedno odvjetnik, bez naknade, bilo protivno Kodeksu odvjetničke etike i Zakonu o odvjetništvu jer je dužnost stečajnog upravitelja zastupati dužnika, a tek uz suglasnost skupštine vjerovnika može zastupanje delegirati punomoćniku. Stečajni upravitelj nije argumentirano osporio nemogućnost kvalitetnog zastupanja dužnika, a sud zaključuje suprotno iz podnesaka koje je stečajni upravitelj do sada dostavio u aktivnim postupcima. Ocjenjuje da u ovom stečajnom postupku nema drugih radnji koje bi stečajni upravitelj morao poduzimati osim zastupanja stečajnog dužnika, što mu je i zakonska obveza pa taj angažman za sada predstavlja nerazmjerni teret za stečajnog upravitelja i nije protivan zajedničkom interesu svih vjerovnika. Konačno, sud obrazlaže da će rad stečajnog upravitelja na zastupanju vrednovati prilikom određivanja nagrade u smislu odredbe čl. 94. SZ-a i čl. 5. st. 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15).

3. Stečajni vjerovnik, Odvjetničko društvo Mijoč & Bakić d.o.o. iz Splita podnijelo je žalbu protiv predmetnog rješenja ukazujući na dužnost sudova suditi na osnovi Ustava, zakona, međunarodnih ugovora koji su dio pravnog poretka Republike Hrvatske i drugih propisa, te potom ukazujući na sadržaj odredbe čl. 108. st. 1. SZ-a prema kojoj će sud na zahtjev razlučnog vjerovnika, stečajnog vjerovnika koji nije nižeg isplatnog reda, stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika koja je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Ne sporeći da stečajni vjerovnici odlučuju na skupštini sukladno odredbi čl. 107. SZ-a autonomno, kao niti to da je pitanje zastupanja po odvjetniku odluka o pitanju važnom za provedbu stečajnog postupka, žalitelj osporava odluku prvog stupnja iz koje proizlazi da predmetna skupštinska odluka nije protivna zajedničkom interesu svih vjerovnika. Sud, upravo suprotno svojoj tvrdnji da dužnost suda nije štititi ekonomske interese bilo kojeg vjerovnika, pobijanom odlukom isključivo štiti interes vjerovnika Republike Hrvatske, koja je vjerovnik s najvećom utvrđenom tražbinom u ovom postupku i preglasavanjem pokušava donijeti svaku skupštinsku odluku u svom interesu. Sud je propustio cijeniti odlučnu okolnost da je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska tuženik u dva sudska postupka za koje se traži angažman odvjetnika od strane stečajnog upravitelja, a radi se o upravnom sporu te

o parničnom postupku u kojima je svakom vrijednost predmeta spora iznos od 2.913.522,84 EUR. Pobijanom odlukom prvostupanjski sud polazi od ekonomskog interesa jednog stečajnog vjerovnika u postupku, koji je stranka u dva spora značajne vrijednosti i koji je preglasavanjem donio odluku koja nije u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika pa tako ni žalitelja. Odluka kojom se sprječava stečajnog upravitelja u interesu svih stečajnih vjerovnika angažirati ovlaštenog punomoćnika, odvjetnika, koji će radnje zastupanja naplatiti samo u slučaju uspjeha u sporu i na teret protivne strane, a ne na teret stečajne mase, ne odgovara obrazloženju odluke prema kojoj stečajni upravitelj koji je odvjetnik nije argumentirano osporio da nije u mogućnosti kvalitetno zastupati dužnika. Pobijano rješenje ne sadrži jasne razloge, a razlozi u odluci proturječe sebi i ispravama u spisu te iskazima sa zapisnika skupštine vjerovnika od 20. ožujka 2021. U prijedlogu od 21. veljače 2025. stečajni upravitelj je detaljno i koncizno naveo koliko je sudskih postupaka u tijeku, tko su protivne strane, kolika je vrijednost spora pojedinog predmeta, što je prvostupanjski sud utvrdio u pobijanoj odluci pa proizlazi da se radi o sudskim postupcima velike vrijednosti koji itekako mogu utjecati na stečajnu masu i vođenje stečajnog postupka i to naročito dva sudska postupka u kojima je stranka stečajni vjerovnika Republika Hrvatska. Ispravna je argumentacija stečajnog upravitelja da se radi o kompleksnim pravnim pitanjima, da je za određene parnične postupke mjerodavna primjena međunarodnog privatnog prava i da je potreban angažman odvjetnika kojeg će naravno nadzirati stečajni upravitelj. Uz to stečajni upravitelj je iznio svoj stav da je njegova dužnost zastupati dužnika, ali ne i obavljati odvjetničke poslove u svim sporovima, pri čemu je ukazao i na aspekt neekonomičnosti, jer bi svaki odlazak stečajnog upravitelja na ročište u Split predstavljao trošak koji bi teretio stečajnu masu, dok se s druge strane predlaže angažirati odvjetnik koji će naplatiti svoj trošak u slučaju uspjeha u sporu na teret protivne strane i koji je s područja suda pred kojim se vode postupci. Također, stečajni upravitelj u takvom svojstvu nema mogućnost angažirati zamjensko zastupanje, mora biti prisutan na svim ročištima, što je sve predlagatelj stečajni upravitelj naveo u obrazloženju predložene odluke, a sud usprkos tome obrazlaže da upravitelj nije argumentirano osporio da nije u mogućnosti kvalitetno zastupati stečajnog dužnika. Kod takvog netočnog utvrđenja prvostupanjskog suda odluka se ne može ispitati jer proturječi sama sebi i ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, čime je počinjena bitna povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku. Sud kao odlučne okolnosti ističe ima li stečajni upravitelj dovoljno stručnih znanja kvalitetno zastupati dužnika i bi li zastupanje stečajnog upravitelja za njega bilo otegotno u toj mjeri da bi moglo utjecati na kvalitetu obavljanja radnji u ovom stečajnom postupku, što je stečajni upravitelj argumentirano iznio kako u prijedlogu, tako i na skupštini vjerovnika, a sud potpuno u odluci zanemario. Također sud nije uzeo u obzir okolnost da bi u slučaju uspjeha u sporovima protiv Republike Hrvatske za ostale stečajne vjerovnike mogla nastati veća mogućnost namirenja iz stečajne mase jer će otpasti osnova prijavljene tražbine Republike Hrvatske u iznosu od preko 2.000.000,00 EUR. Ne može se smatrati zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika da stečajni upravitelj na teret stečajne mase ostvaruje pravo na isplatu putnih naloga na dolazak na zakazana ročišta u osam postupaka znatne vrijednosti spora, a ukazuje se i na to angažirani punomoćnik, odvjetnik mora imati osiguranje od odgovornosti za štetu, kakvu policu nema stečajni upravitelj. Povrh toga, sud ističe da će rad stečajnog upravitelja na zastupanju stečajnog dužnika vrednovati prilikom

određivanja nagrade, a žalitelj smatra da to nije u zajedničkom interesu vjerovnika jer se eventualna dodatna nagrada isplaćuje na teret stečajne mase, što je suprotno zajedničkom interesu vjerovnika. Smatra da je sud propustio uzeti u obzir i odredbu čl. 92. SZ-a kojom je propisano da stečajni upravitelj ne odgovara za štetu nastalu zbog radnje koju je poduzeo po uputi suda pa postupanje stečajnog upravitelja u predmetnim postupcima koje može dovesti do štete neće imati za posljedicu odgovornost stečajnog upravitelja. Ukazuje na primjere iz prakse prema kojima se dozvoljava stečajnim upraviteljima angažirati odvjetnika po svom izboru za zastupanje u parničnim postupcima, pa predlaže preinačiti pobijano rješenje i ukinuti skupštinsku odluku od 20. ožujka 2025.

4. Žalba je osnovana.

5. Pobijano je rješenje ispitano na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a. Rješenje je zahvaćeno bitnom povredom postupka zbog koje se za sada ne može ispitati.

6. Iz pobijanog rješenja kao i iz dostavljenog stečajnog spisa proizlazi da je u ovom stečajnom postupku stečajni upravitelj 21. veljače 2025. predložio sazivanje skupštine vjerovnika s točkom dnevnog reda koja glasi: izdavanje suglasnosti stečajnom upravitelju za izdavanje punomoći odvjetniku odnosno odvjetničkom društvu sa sjedištem u Splitu uz ugovor o zastupanju prema kojem će svoje troškove i nagradu naplatiti samo u slučaju uspjeha u sporu na teret protivne strane, a ne na teret stečajne mase, sve radi zastupanja stečajnog dužnika u sudskim postupcima i to upravnom sporu stečajnog dužnika protiv Republike Hrvatske pri Upravnom sudu u Splitu poslovni broj Us I-2931/2023, zatim u parničnim postupcima kod Trgovačkog suda u Splitu povodom prigovora na rješenje o ovrsi stečajnog dužnika, tužitelja protiv dužnika FUZIJA-PROJEKT d.o.o. te u parničnim postupcima koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu vode pod poslovnim brojem P-482/2024, P-483/2024, P-478/2024, P-462/2024, P-477/2024 i P-479/2024.

7. Prvostupanjski sud je svojom odlukom odbio ukinuti skupštinsku odluku od 20. ožujka 2025. navedenu u izreci rješenja, a u točki 7. obrazloženja pobijanog rješenja navodi da je na skupštini vjerovnika stečajni vjerovnik Republika Hrvatska predložio donošenje odluke takvog sadržaja.

8. Iz zapisnika sa skupštine vjerovnika održane povodom prijedloga stečajnog upravitelja za sazivanje skupštine vjerovnika od 21. veljače 2025. koji je prijedlog, kako proizlazi iz spisa, glede predloženog dnevnog reda objavljen na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova u smislu odredbe čl. 103. st. 2. SZ-a, proizlazi da se na skupštini raspravljalo o predloženoj točki dnevnog reda o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju za angažiranje odvjetnika za zastupanje u navedenim postupcima. Iščitavanjem sadržaja zapisnika ne proizlazi točnost utvrđenja prvostupanjskog suda iz točke 7. obrazloženja da je Republika Hrvatska predložila donošenje odluke o čijem ukidanju je sud odlučio pobijanim rješenjem, već se nakon završene rasprave utvrđuje, kako proizlazi iz zapisnika sa skupštine na listu 1169. do

1173. spisa, da je raspravljanje po navedenoj točki dnevnog reda dovršeno i prije toga da nije bilo pitanja ili primjedbi na točku dnevnog reda te se potom utvrđuje da su nazočni vjerovnici sa 2.935.567 glasova za i 3750 glasova protiv donijeli odluku o kojoj je prvostupanjski sud odlučivao povodom prijedloga stečajnog vjerovnika, ovdje žalitelja za ukidanje odluke.

9. Dakle, proizlazi da je prvostupanjski sud, koji ima dužnost voditi skupštinu vjerovnika sukladno odredbi čl. 105. st. 1. SZ-a, mimo predloženog i oglašenog dnevnog reda na glasovanje dao odluku koja nije bila niti predložena, niti valjano objavljena u dnevnom redu sazvane skupštine. Iako se i predmetna odluka odnosi na zastupanje u navedenim parničnim postupcima, to ne znači da se radi o sadržajno identičnoj odluci i da nije trebalo poštivati postupak koji je propisan odredbama Stečajnog zakona glede predlaganja sazivanja skupštine vjerovnika s objavom dnevnog reda i potom glasovanjem o predloženoj odluci.

10. Već glede toga su razlozi iz pobijanog rješenja u točki 7. obrazloženja protivni sadržaju isprava u spisu i sadržaju zapisnika s održane skupštine vjerovnika što predstavlja bitnu povredu postupka zbog koje je predmetnu odluku valjalo ukinuti.

11. Međutim, zbog pravilnosti postupanja u ponovljenom postupku ovaj sud će se osvrnuti i na ostale žalbene navode koji se tiču samih razloga zbog kojih je prvostupanjski sud po prijedlogu jednog stečajnog vjerovnika koji je bio nadglasan na predmetnoj skupštini, odbio ukinuti predmetnu skupštinsku odluku, ocjenjujući da takvom odlukom nisu povrijeđeni zajednički interesi stečajnih vjerovnika.

12. Ostvarena je bitna povreda postupka i time što sud utvrđuje da stečajni upravitelj nije argumentirano osporio da nije u mogućnosti kvalitetno zastupati dužnika. Naime, stečajni upravitelj je predložio donijeti skupštinsku odluku, koja je sukladno odredbi čl. 107. st. 1. t. 6. SZ-a pitanje važno za provedbu stečajnog postupka u svezi s odredbom čl. 230. st. 2. t. 4. SZ-a, jer je o davanju punomoći odvjetniku za zastupanje u upravnom ili sudskom sporu stečajni upravitelj dužan dobiti suglasnost ili odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika. Obrazložio je prije svega da je istodobno pokrenuto više parničnih postupaka i da je mjesto održavanja svih ročišta u Splitu, dok je sjedište stečajnog upravitelja u Karlovcu, a potom i da se radi o kompleksnim pravnim pitanjima za koje je potrebno specijalističko znanje konkretne grane prava, a da je glede odlučnog postupka, upravnog spora protiv Republike Hrvatske koji je velike vrijednosti postupak započelo Odvjetničko društvo Mijoč & Bakić u Splitu koji su sastavljajući tužbu upoznati sa pravnom i činjeničnom osnovom predmeta, a da s druge strane nije dužan odvjetnički posao odrađivati besplatno, što bi bilo protivno Statutu odvjetničke komore. Slijedom toga je predložio angažirati odvjetnika za zastupanje u pojedinim predmetima s navedenim obrazloženjem. Dodatno je na skupštini vjerovnika stečajni upravitelj obrazložio da u svezi sa donošenjem predložene odluke nije odlučno bi li stečajni upravitelj kao odvjetnik znao ili ne bi znao zastupati dužnika, već da ne može samostalno voditi sve navedene sporove, da bi bilo protivno Kodeksu odvjetničke etike raditi odvjetnički posao nenaplatno, pa se tako i stečajni upravitelj koji je ekonomist ne bavi samostalno tom vrstom posla, već angažira stručnjake iste struke za odrađivanje određenih poslova. Također je glede tehničkih aspekata zastupanja ukazao i na

moгуćnost odvjetnika angažirati zamjenika ili odvjetničkog vježbenika, dok bi stečajni upravitelj morao osobno dolaziti na sva ročišta u svojstvu stečajnog upravitelja, a to bi bilo vezano uz troškove, što sve ukazuje na to da angažiranje odvjetnika ne bi bilo protivno zajedničkom interesu vjerovnika.

13. Iz zapisnika sa predmetne skupštine proizlazi da je upravo vjerovnik Republika Hrvatska, koja je uz nadmoćni broj glasova izglasala predmetnu odluku, izrazila protivljenje odluci navodeći da se ročišta mogu održavati i na daljinu, da upravitelj ima i sva potrebna znanja i da se kao takav oglašava na svojoj web stranici kako stručnjak za trgovačko prava i prava društva u širem smislu, da se prilikom određivanja nagrade može odrediti određeni bonus stečajnom upravitelju, slijedom čega je izglasao pobijanu odluku.

14. Iz zapisnika proizlazi da je stečajni vjerovnik Odvjetničko društvo Mijoč & Bakić d.o.o. u Splitu odmah predložio ukidanje predmetne skupštinske odluke ukazujući na činjenicu da je vjerovnik Republika Hrvatska u poziciji tužene stranke u upravnom sporu i u postupku za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tog vjerovnika u stečajnom postupku, a da je u upravnom sporu upravo izrađen nalaz i mišljenje vještaka iz kojeg proizlazi mogućnost uspjeha stečajnog dužnika u predmetnom upravnom sporu, a time i gubitak svojstva vjerovnika Republike Hrvatske u predmetnom stečajnom postupku, iz čega proizlazi da vjerovnik Republika Hrvatska ne želi angažman odvjetnika iz vlastitih interesa, jer je u slučaju gubitka pokrenutih postupaka dužna platiti i parnične troškove te troškove upravnog spora, dakle je takva odluka u interesu samo tog stečajnog vjerovnika.

15. Prvostupanjski sud u razlozima obrazloženja utvrđuje činjenicu da je upravo Republika Hrvatska najveći vjerovnik u ovom stečajnom postupku i ima određeni ekonomski interes da se u predmetnim postupcima ne angažiraju punomoćnici odvjetnici, jer bi u slučaju gubitka spora za tog vjerovnika trošak bio manji ako dužnika zastupa stečajni upravitelj. Međutim, sud utvrđuje da nije dužnost suda zaštita ekonomskog interesa bilo kojeg vjerovnika, odnosno da se odluka o ukidanju odluke skupštine vjerovnika donosi ako je protivna zajedničkom interesu svih dužnika pa je ocjenjujući sve navode iznijete kako u prijedlogu za sazivanje skupštine, tako i na skupštini vjerovnika sud ocijenio da se radi o autonomnoj odluci stečajnih vjerovnika o tome hoće li zastupati dužnika odvjetnik ili ne i sud nije ovlašten ispitivati je li opravdano uskratiti stečajnom upravitelju angažirati odvjetnika.

16. Takvo pravno shvaćanje iznijeto u točki 16. obrazloženja prvostupanjskog rješenja ovaj sud smatra pogrešnim, jer svaka odluka skupštine vjerovnika pa i ona hoće li se angažirati odvjetnik ili ne, što jest u nadležnosti skupštine vjerovnika, može u konkretnom slučaju imati obilježja odluke koja je protivna zajedničkim interesima vjerovnika. U konkretnom slučaju Republika Hrvatska kao najveći vjerovnik može svojim glasovanjem o odluci da se za zastupanje u sporovima u kojima je taj vjerovnik na tuženoj strani angažira odvjetnik, ishoditi odluku koja je protivna zajedničkom interesu vjerovnika. Pravilno je stečajni upravitelj, kao i žalitelj, ukazao na povećane troškove stečajnog postupka za slučaj da sam stečajni upravitelj zastupa stečajnog dužnika, jer je on dislociran u odnosu na sudove pred kojima se vode postupci i u tom slučaju nastali bi troškovi koji bi teretili stečajnu masu

neovisno o ishodu predmetnih sporova, što sud nije dovoljno cijenio. Nasuprot tome, u predloženoj odluci se predviđa naplata odvjetničkog troška samo na teret suprotne strane.

17. Žalitelj pogrešno smatra da bi se naplatom troškova na račun tog vjerovnika povećala stečajna masa za korist svih vjerovnika, jer se prema odluci koju je predložio donijeti stečajni upravitelj punomoćnik ima naplatiti u slučaju uspjeha u sporu od protivne strane pa bi mu, dakle, pripadali troškovi postupka koje bi sud dosudio, no sud ne daje dovoljno značenja činjenici da bi u slučaju zastupanja po stečajnom upravitelju za stečajnu masu nesporno nastao trošak koji bi se u prednosnom redu naplaćivao prije tražbine stečajnih vjerovnika, glede putovanja na predmetna ročišta, pri čemu su neosnovani navodi vjerovnika Republike Hrvatske da se ročišta održavaju na daljinu, jer o tome donosi odluku sud, a ne stečajni upravitelj, dok se troškovi putovanja stečajnog upravitelja svakako namiruju prvenstveno i to bez obzira na uspjeh u sporu, što umanjuje preostali iznos stečajne mase koji bi se mogao podijeliti vjerovnicima.

18. Valja još reći i to da stečajni upravitelj ima dužnost zastupati stečajnog dužnika što nije sporno, no, u pravu je stečajni upravitelj kada navodi da njegovo svojstvo stečajnog upravitelja u konkretnom slučaju nije izjednačeno sa njegovim svojstvom odvjetnika i obavljanjem odvjetničke djelatnosti koja se obavlja sukladno odredbama Zakona o odvjetništvu, na što je stečajni upravitelj pravilno ukazivao. U tom smislu je pogrešan i argument iz pobijanog rješenja da bi se taj rad vrednovao prilikom određivanja nagrade stečajnom upravitelju, jer bi prema ocjeni ovog suda i to bilo na štetu ostalih vjerovnika, s obzirom na predloženu odluku da se angažira punomoćnik, odvjetnik koji će se naplatiti samo za slučaj uspjeha u sporu i to od suprotne strane.

19. Zbog navedenog je rješenje valjalo ukinuti na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 10. SZ-a te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

20. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će ponovno sazvati skupštinu vjerovnika te će se odlučivati o valjano predloženoj točki dnevnog reda.

Zagreb, 28. svibnja 2025.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-30877-fdc07**

Kontrolni broj: **0deec-97f23-1938c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.